

מ"ת 52022/10/18 - רביע סיידה (עצור בפיקוח), נור סיידה נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בנצרת

מ"ת 52022-10-18 ישראל נ' סיידה(עצור/אסיר בפיקוח) ואח'
תיק חיצוני: 396137/18

בפני כבוד השופטת רננה גלפז מוקדי
מבקשים
נגד
מדינת ישראל
משיבה

החלטה

לפני בקשה לעיון חוזר בתנאי מעצרם בפיקוח אלקטרוני של המבקשים, באופן שיותר להם לצאת לעבודה במקום הסמוך למקום בו הם שוהים ומפוקחים, כאשר שעות העבודה הן בין 9:00 ל- 19:00.

כתב האישום הוגש נגד המבקשים ו- 6 נוספים ביום 22.10.18 והוא מייחס למבקשים כאן עבירות של הריגה, החזקת סכין שלא כדין ואיומים לפי סעיפים 186, 298 ו- 192 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977, בהתאמה, וזאת בגין אירוע מיום 1.9.18 אשר בו מצא את מותו המנוח יונתן נויסרה.

בעניינם של המבקשים ניתנו כבר מספר החלטות בסוגיית המעצר.

לצורך שלמות התמונה, יוצגו עיקריהן, בקצרה.

ביום 3.1.19, אחר שנבחנו חלופות שונות ונערכו מספר תסקירים, נמצאה חלופה ראויה ובהתאם, חרף עמדת שירות המבחן אשר סבר כי מקומם של המבקשים במעצר מאחורי סורג ובריא, הוריתי על מעצרם בפיקוח אלקטרוני.

ביום 26.5.19 עתרו המבקשים לשינוי מקום המעצר המפוקח ולמתן היתר ליציאה לעבודה, אולם ביום 10.6.19 הושבו למעצר, על פי בקשתם, לאחר שמסיבות התלויות במפקחים לא יכולים היו עוד להישאר בביתם ובאותה עת לא היה בנמצא מקום מפוקח אחר ראוי.

בקשתם להעברתם למעצר בפיקוח אלקטרוני ולמתן היתר לעבוד נבחנה על ידי שירות המבחן והוגשו תסקירים בעניין. בין היתר, ביחס לבקשה ליציאה לעבודה, צוין כי לא הוצעה אופציה תעסוקתית ממשית ולא הוצג מעסיק מתאים. הבקשה נדחתה בהחלטת בית המשפט מיום 4.7.19.

המבקשים שהו במעצר מאחורי סורג ובריא עד ליום 18.8.19, שאז, בהסכמת הצדדים ולאחר שאותרו חלופה ומפקחים

עמוד 1

מתאימים, הועברו המבקשים, שוב, למעצר בפיקוח אלקטרוני.

כעת מונחת בפני בקשה שניה הנוגעת ליציאה לעבודה, "בקשה לעיון חוזר - יציאה לעבודה". בקשה זו הוגשה ביום 11.9.19, כחודש לאחר שהמבקשים הועברו, כאמור, בשנית, ממעצר ממש למעצר בפיקוח אלקטרוני.

המבקשים הדגישו בבקשתם כי אין להם עבר פלילי וכי הם מצויים במעצר ובמעצר בפיקוח אלקטרוני, לסירוגין, למעלה משנה. קודם למעצרים, ניהלו אורח חיים נורמטיבי, פרנסו את משפחתם, ניהלו עסק מצליח ואף היו בבעלותם משאיות. המבקשים טענו כי אין כנגדם כל טענה כי שיבשו, הדיחו, איימו או הטרידו מי מן העדים או מהמעורבים. כמו כן הם מקפידים לשמור על התנאים שנקבעו על ידי בית המשפט. בנוסף, טענו כי מידת המסוכנות אשר נקבעה לגביהם על ידי שירות המבחן היא פחותה ביחס למעורבים הנוספים וכי לחלק מן הנוספים מיוחסת מעורבות באירוע קודם, בשונה מן המבקשים. לסיכום, הבהירו המבקשים כי הם מעוניינים לחזור למעגל העבודה, בין היתר, כדי לפרנס את משפחתם והבקשה היא לאפשר להם לצאת לעבודה בבית מסחר לקרמיקה, שנמצא בכפר מנדא, מקום המרוחק, כך לטענת בא כוחם, מהמקום שבו מיוחסת להם העבירה, אך נמצא כ- 300 מטרים מן המקום שבו הם שוהים בפיקוח אלקטרוני (יצוין כי המרחק בין ריינה לכפר מנדא הוא פחות מ- 20 ק"מ). המבקשים טענו כי בשלה העת לאפשר להם לחזור לעבוד ולפרנס, מה גם ששמיעת הראיות בתיק טרם החלה ותאריך זמן.

המדינה מתנגדת לבקשה. לשיטתה, הקושי באיתור חלופה שתהלוך את המסוכנות מצד המבקשים והעובדה שהועברו למעצר בפיקוח אלקטרוני אחרי פרק זמן שבו שהו במעצר בשל הקושי למצוא מפקחים ראויים, די בהם כדי להוביל למסקנה שאין כל מקום לשנות מתנאי מעצרים של המבקשים. טענת המבקשים כי עליהם מוטל עול פרנסת הבית אין בה ממש שכן אין המדובר בבעלי משפחות אשר אחרים תלויים בהם. המדינה הבהירה כי המשמעות של 10 שעות עבודה ביום היא למעשה ביטול הפיקוח האלקטרוני שכן לא ניתן במצב כזה להמשיך לפקח בדרך הזו על המבקשים. אשר לשמיעת הראיות בתיק, הבהירה ב"כ המדינה כי זו תחל בשלהי אוקטובר, מיד לאחר החגים ונקבעו כבר 13 ישיבות הוכחות עד לתום חודש נובמבר כך שיש להניח שתחול התקדמות משמעותית בתיק בחודשיים הקרובים. לטענת המדינה, המבקשים לא הציגו טעם כלשהו המצדיק שינוי התנאים שנקבעו רק לפני שבועות ספורים וגם יתר הנאשמים מצויים במעצר בפיקוח אלקטרוני, למעט נאשם אחד אשר נמצא במעצר ממש.

אחר שבחנתי את הבקשה ובכלל זה עיינתי בתצהיר המעסיק המצורף לה ושמעתי טענות הצדדים בפני, הגעתי למסקנה כי דין הבקשה להידחות.

עסקינן בבקשה לעיון חוזר אשר בהתאם לסעיף 52(א) לחוק המעצרים מוגבלת למקום בו: **"נתגלו עובדות חדשות, נשתנו נסיבות או עבר זמן ניכר מעת מתן ההחלטה"**. בענייננו, ההחלטה האחרונה בעניינם של המבקשים, ההחלטה על העברתם למעצר בפיקוח אלקטרוני, אחר שבמשך חודשיים הושבו למעצר מאחורי סורג ובריח, ניתנה רק ביום 18.8.19. מכאן שקשה לומר כי מאז מתן ההחלטה חלף "זמן ניכר" כלשון החוק וגם אם נלך לשיטת ב"כ המבקשים ונתייחס למלוא התקופה אשר בה היו המבקשים לסירוגין במעצר מאחורי סורג ובריח ובמעצר בפיקוח אלקטרוני, עדיין לא ניתן להתעלם מכך שפחות מחודש קודם להגשת הבקשה, דן בית המשפט המחוזי בבקשת המבקשים ולא מצא להורות על שחרורם בתנאים באופן שאולי גם יאפשר להם לצאת ל- 10 שעות עבודה, אלא על מעצר בפיקוח אלקטרוני.

לכך יש להוסיף שגם לא "נתגלו עובדות חדשות" וגם לא "נשתנו נסיבות". גם לא חל שינוי בתשתית הראייתית - כאמור, שמיעת הראיות עתידה להתחיל ביום 22.10.19.

מכאן, אומר כבר כעת, לא מצאתי כי בנסיבות כאן, ישנו בסיס לבקשה לעיון חוזר.

מעבר לכך ולגוף העניין, סברתי כי מכלול השיקולים מובילים גם הם לדחיית הבקשה.

ראשית, העבירה המיוחסת למבקשים, אשר כפי שקבעתי בהחלטות קודמות, יש בידי המאשימה ראיות לכאורה להוכחת אשמתם, היא חמורה - גם לאור הנסיבות הקשות של האירוע ובשל התוצאה האיומה - מות הקרבן. בנסיבות הללו, ההחלטה להורות על מעצרם בפיקוח אלקטרוני של המבקשים ושל יתר הנאשמים בתיק, אינה מובנת מאליה והבטחת בטחון הציבור תלויה בכך שהמבקשים יהיו לא רק בפיקוח אנושי אלא גם תחת פיקוח אלקטרוני, כתחליף למעצר מאחורי סורג וברית, ולא פחות מכך.

שנית, כפי שכבר חזרו ושנו בתי המשפט, גם כאשר יש מקום להקלת מה בתנאים המעצר או השחרור, ראוי לעשות כן באופן הדרגתי. הבקשה כעת, למעשה, אינה רק ליציאה לעבודה, שכן ההשלכה של העניין היא הסרת הפיקוח האלקטרוני, אשר אין לו מקום כאשר כמעט מחצית משעות היממה המבקשים ישהו, כך על פי בקשתם, במקום העבודה.

מעצר בפיקוח אלקטרוני, המשמש כמעצר ולא כחלופה, יציר החקיקה מלפני שנים ספורות, הוא בעל השלכות שונות. בין היתר, מאחר שעסקינן בעצור ולא במשוחרר בערובה, משליך הדבר גם על חלונות הפיקוח, אשר כפי שנקבע בסעיף 22ד(1)(ג) לחוק המעצרים, יהיו מוגבלים, ככלל, לצרכים אישיים חיוניים **"טיפול רפואי, טיפול נפשי או טיפול אחר הדרוש למפוקח"**, או לצרכים טיפוליים-שיקומיים דוגמת **"פגישה עם קצין מבחן"** או **"לתכלית אחרת שהומלצה בתסקיר המעצר"**.

ככלל, מעצר באיזוק אלקטרוני אינו מתיישב עם היתר יציאה לעבודה, הן משום שמדובר במעצר הן משום שהצורך בפיקוח האלקטרוני סותר, על פניו, את האפשרות לשחרר מן הפיקוח את המפוקח למשך שעות רבות במשך היום ועל כן בית המשפט יתיר זאת במקרים יוצאי דופן.

בעניין זה, בהתייחס לטענת ב"כ המבקשים, יש להדגיש כי יציאה לעבודה למשך למעלה מ-10 שעות ביום, שונה ממתן היתר ליציאה לצרכי התאווררות, טיפולים רפואיים או דיונים בבית המשפט.

מכאן, למעשה, עצור בפיקוח אלקטרוני אשר מבקש לאפשר לו לצאת לעבודה, צריך לשכנע את בית המשפט, בשלב הראשון, כי חל שינוי נסיבות כזה המצדיק את שינוי מעמדו מעצור פיקוח אלקטרוני למשוחרר לחלופת מעצר, שאז ניתן גם לשקול את הצעד הנוסף של מתן היתר לצאת לעבודה.

כאמור, מאז ההחלטה האחרונה בעניינם של המבקשים, חודש קודם שהוגשה הבקשה, חלף זמן קצר ביותר, לא חל שינוי נסיבות כלשהו ולא מצאתי כי השתנו התנאים או הנתונים אשר עמדו לנגד עיני בית המשפט אשר הורה על מעצרם בפיקוח אלקטרוני ולא הסתפק בשחרור בתנאים. הלחץ הכלכלי ורצונם של המבקשים לפרנס את הוריהם אינם מצדיקים, כשלעצמם, את שינוי התנאים, זאת בשים לב למסוכנות המיוחסת למבקשים, בין היתר גם לאור העבירות המיוחסות להם, כאשר לא מצאתי כל טעם לסבור כי מסוכנות זו פגה ואף לא פחתה. לכך יש להוסיף את העובדה כי

בשבועות הקרובים, מיד לאחר חגי תשרי, קבועות 13 ישיבות הוכחות בתיק, כך שיש לקוות כי תחול התקדמות של ממש בהליך.

סיכומי של דבר, אחר שנתתי דעתי לנסיבות כולן, לא מצאתי מקום לקבל את הבקשה ועל כן אני מורה על דחייתה.

בתיאום עם ב"כ הצדדים, תשלח המזכירות את ההחלטה אליהם.

ניתנה היום, כ"ב אלול תשע"ט, 22 ספטמבר 2019, בהעדר
הצדדים.